

"W witrynie"

Cykliczna prezentacja prac członków Okręgu Wrocławskiego ZPAP

W witrynie

**Cykliczna prezentacja prac członków
Okręgu Wrocławskiego ZPAP**

Wystarczy lekko unieść głowę, by patrząc na fronton Pałacu Hatzfeldów ocenić, jak ważną rolę, po jego powojennej odbudowie, pełniły dwie ogromne, szklane witryny. Zaprojektowano je po obu stronach zabytkowego portyku, który przez kolejnych kilkadziesiąt lat był wejściem do Biura Wystaw Artystycznych, a w witrynach, stanowiących swoiste „okna na sztukę”, prezentowano krajowe i zagraniczne wystawy.

W 2021 roku właścicielem obiektu została spółka Rafin Developer, która zamierza odbudować pałac w jego przedwojennej formie. Dzięki uprzejmości Pana prezesa Pawła Rojka i zarządu spółki, Okręg Wrocławski ZPAP uzyskał dostęp do wnętrza obiektu i przez dwa lata mógł w nim realizować swoje artystyczne projekty. Po podpisaniu porozumienia ze spółką Rafin, opuszczony przez BWA obiekt, w którym nie rozpoczęto jeszcze przebudowy, ożył.

W 2022 roku przygotowaliśmy kilka mniejszych i większych wystaw, w tym jubileuszową wystawę „Po sztuce” z okazji 75-lecia Okręgu Wrocławskiego, a w 2023 roku kuratorską wystawę „Dwaj jeźdźcy Apokalipsy”. Od marca do grudnia tego samego roku, z wyłączeniem lipca i sierpnia, organizowaliśmy w obu frontowych skrzydłach, prezentacje prac członków ZPAP.

Projekt „W witrynie” stał się przyczynkiem do artystycznych manifestacji naszych 16 koleżanek i kolegów, prezentujących malarstwo, rzeźbę, grafikę i rysunek, ceramikę i tkaninę artystyczną. W kolejności swoje prace prezentowali: Mariusz Mikołajek i Eugeniusz Józefowski, Robert Wieczorek i Małgorzata Stanielewicz, Waldemar Kuczma i Michał Staszczak, Bohdan Jackiewicz i Agnieszka Jackiewicz, Stanisław Wysocki i Tadeusz Kuranda, Marlena Promna i Krzysztof Rozpondek, Marta Momot i Janusz Motylski, Barbara Jankowska John i Maciej Albrzykowski.

Każdorazowe przygotowania ekspozycji w witrynach były spontanicznymi akcjami, pełnymi improwizacji i nieoczekiwanych rozwiązań formalnych. Artyści mieli swobodę w doborze prezentowanych prac oraz aranżacji przestrzeni. Krótkie opisy wystaw wraz ze zdjęciami autorów były umieszczone na szybach oddzielających oglądających od samych dzieł, co dodatkowo podkreślało zamysł prezentacji. Wystawy można było podziwiać tylko z zewnątrz, przystając na moment przed witrynami pałacu, tak jak robimy to przed witrynami sklepów w momencie, gdy coś szczególnie nas zainteresuje.

Cały urok ekspozycji można było docenić nocami, kiedy rozświetlone wnętrza obu skrzydeł pałacu zmuszały do zatrzymania i kontemplacji prezentowanych dzieł sztuki, ale także zapraszały do wejścia ulicą Wita Stwosza w kierunku zabytkowego, wrocławskiego Rynku.

Projektantowi nie było łatwo znaleźć najbardziej odpowiednią formę katalogu. Musiała ona oddać wszystkie aspekty naszej akcji - różnorodność prezentowanych dzieł, osobowości autorów, spontaniczność i improwizację działań przy tworzeniu aranżacji, efekty końcowe i setki innych drobnych zdarzeń, utrwalonych na zdjęciach, które ostatecznie złożyły się na ekspresyjną i barwną mozaikę, wypełniającą swoją treścią przygotowane wydawnictwo.

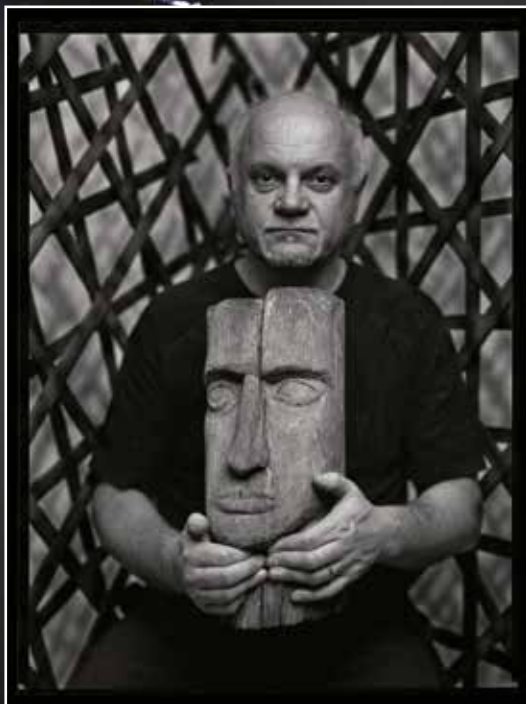
Bardzo liczymy na to, że uczestnicy artystycznego projektu odnajdą w nim część siebie.

prof. Kazimierz Pawlak
prezes Okręgu Wrocławskiego ZPAP

Eugeniusz Andrzej Józefowski

Eugeniusz Andrzej Józefowski.

Urodził się w 1956 roku w Skarżysku - Kamiennej. Malarz, grafik, rysownik, fotograf, twórca książek artystycznych. Od 1983 roku jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Ukończył w 1981 roku Instytut Wychowania Artystycznego na Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie, dyplom z grafiki zrealizował u profesor Danuty Kołwazan-Nowickiej. w 2004 roku otrzymał tytuł profesora sztuk plastycznych. Pracował na kilku uczelniach wyższych w latach 1983-2021. Jego twórczość była prezentowana na ponad osiemdziesięciu wystawach indywidualnych oraz kilkuset wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Poliptyk - Pogodny Zakład Nagród i Kar - malarski dziennik od 01.01.2019 do 30.03.2020 roku.

Pogodny Zakład Nagród i Kar to nazwa projektu artystycznego, jaki dla siebie wymyśliłem. Jego nazwa najpełniej wyraża zamierzony sposób funkcjonowania, realizowany każdego dnia w podejmowanej aktywności. Ta idea o lekko ironicznym zabarwieniu narodziła się po dziewiętnastu latach mieszkania na wsi w związku z refleksjami dotyczącymi życia zawodowego. Nawyk pracy może być zarówno udręką, jak i satysfakcjonującym ratunkiem dla organizacji czasu dnia codziennego. Jestem miłośnikiem obserwowania codzienności jako inspiracji do pracy twórczej i uważnie staram się ją przeżywać. Generuje to moje wypowiedzi wizualne. Wymierzenie sobie kar i nagród to bardzo umowne i ironiczne nazwy do określenia satysfakcji lub jej braku z rezultatów pracy bądź jej przebiegu. Kara i nagroda dotyczy tej samej rzeczy, czyli codziennej aktywności twórczej zarówno prac wizualnych, jak również czynności powtarzalnych, takich jak prace przydomowe czy kuchenne. Moja praca nad obrazami zwykle trwała pięć lub sześć dni w tygodniu. Cały cykl powstałych w ramach tego projektu obrazów został zainicjowany z początkiem roku 2019 i jego realizacja zakończyła się w lutym 2020 roku. Powstało 196 prac. W styczniu rozpocząłem cykl rysunków notowanych w dwóch szkicownikach. Jeden z nich był poziomy i mniejszy, a drugi pionowy i większy. Postanowiłem, że kiedy zgromadzę w szkicownikach wystarczającą ilość notatek rysunkowych, zeskanuję je celem dokumentacji, a następnie wyrwę je i nakleję na zagruntowane podobrazia celem ich modyfikacji malarskiej. Pierwszych przekształceń inspirowanych ich zawartością dokonywałem używając tylko czarnej farby. Potem dodałem czerwień. Bardzo szybko przestałem się ograniczać, bo potrzeba koloru leży w mojej naturze. Podczas pracy nad obrazami w pewnym momencie zrezygnowałem z naklejania kartek, gdyż nie powstawały nowe szkice i malowałem je bezpośrednio na płótnie. Następną ważną decyzją było połączenie ich w czwórki i zbudowanie 49 zestawów. Każda z prac w zestawie ma tę samą wielkość 24 x 50 cm i namalowana tą samą techniką: akryl na płótnie. Bardzo ważne są, jak zwykle, w moich wypowiedziach wizualnych tytuły prac. Wystarczy je przeczytać, by lepiej zrozumieć tematykę lub zostać naprowadzonym na właściwy tok imaginacji, pomagający w percepcji.

"W witrynie"

Cykliczna prezentacja prac członków Okręgu Wrocławskiego ZPAP

Mariusz Mikołajek

Mariusz Mikołajek (ur. 5 lutego 1958 we Wrocławiu)

Polski artysta malarz, animator wydarzeń kulturalnych. Jego malarstwo sytuuje się między sztuką przedstawieniową a abstrakcją. Tematem jest człowiek, jego emocje i relacje. Egzystencjalny wymiar ludzkiego istnienia. Artysta podkreśla rolę światła w budowaniu swojej twórczej wypowiedzi.

Studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu (dzisiejsze ASP Wrocław) zakończył obroną dyplomu w pracowni prof. Konrada Jarodzkiego (1984). Miejszem obrony była Kolegiata Świętego Krzyża na Ostrowie Tumskim. Obrazy zostały zarekwirowane przez SB, która próbowała doprowadzić do unieważnienia dyplomu artysty. Wcześniej próbowano usunąć go z uczelni za udział w manifestacji antykomunistycznej. W latach osiemdziesiątych brał udział w niezależnym obiegu sztuki. Ważną częścią działalności Artysty są akcje paraplastyczne i animacja wydarzeń kulturalnych, od 2013 w ramach Fundacji OK., art. Przez dziesięciolecie swojej pracy twórczej Mikołajek był artystą niezależnym. Outsiderem odpornym na chwilowe mody czy dobrze sprzedające się trendy. Jego sztuka jest autentyczna, uczciwa i nie poddająca się żadnym presjom. Szalenie ciekawe jest połączenie podlegających tak wysokim standardom osobistych prac malarza z drugą ścieżką jego aktywności poświęconą animowaniu wspólnych działań w obszarze sztuki z ludźmi z najróżniejszych środowisk. Jest autorem kilkudziesięciu wystaw indywidualnych w kraju i zagranicą, brał udział w wielu wystawach zbiorowych. Prace jego zostały zakupione do wielu kolekcji prywatnych i instytucjonalnych w kraju i za granicą. Między innymi: Muzeum Narodowe w Krakowie zakupiło 3 obrazy z „Serii Obozowej” w 1999, a praca *Po numeracji 8* zawisła w Muzeum Narodowym w Krakowie w nowo otwartej Galerii Sztuki Współczesnej XX i XXI w (14 października 2021), obok takich wybitnych artystów jak Andrzej Wróblewski czy Jonasz Stern. Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych zakupiło prace artysty z ostatniego okresu (cykl „Windows”). Były one eksponowane na wystawie zbiorów Zachęty w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu w 2021 roku. Jego prace posiada w stałej ekspozycji Muzeum Miejskie we Wrocławiu, pięć prac jest w zbiorach Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu. Także Muzeum Archidiecezji Warszawskiej i Galeria Sztuki Sakralnej w Kielcach w swoich zbiorach ma Mikołajka. Ocalały z lat stanu wojennego cykl prac graficznych zakupiło Centrum Historii Zajezdnia we Wrocławiu. Obraz artysty w 2019 roku został zakupiony przez prezydenta Wrocławia Rafała Dutkiewicza i jest eksponowany w Ratuszu Wrocławskim. Sporą część prac artysta sprzedał zagranicznym klientom – prace są m. in. w prywatnych zbiorach w Niemczech, Danii, Szwecji, Kanadzie, USA, Brazylii, Hiszpanii, czy Włoszech (90% cyklu „Stan Wojenny” z lat 1982-85 zostało zakupione do prywatnej kolekcji w Mediolanie. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Laureatem medalu Gloria Artis przyznanego przez ministra kultury Bogdana Zdrojewskiego w 2014 roku za wybitne osiągnięcia na polu kultury i sztuki.

...Lubię czytać
...język. Techniki iluzji
...prof. Czesław
...uczestnicząc w dziesięciu
...w Galerii Tłackiej na
...w latach 1993-1995.

...został przyjęty do Związku Polaków
...Polski na podstawie historycznej
...przewodniczący Sekcji Tworzywa
...ZPAF OW.

...Ciepłota Drogą „Wiosna” w Wiedniu.

...Udział w 19 wystawach indywidualnych
...wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą:
...Francja, USA, Kanada, Anglia, Węgry.

Mój świat stanowi świat, w którym skupiam się na...
...kolorach, smukłości, kształcie, ale też
...produkcji detali, produkcji...
...wzrostu w ostatnich latach życia.
...wzrostu w ostatnich latach życia.
...wzrostu w ostatnich latach życia.

„Kształt formy jest najważniejszą...
...nowych form”

Robert Wieczorek

Robert Wieczorek.

Z wykształcenia pedagog. Ukończył edukację plastyczną i pedagogikę ogólną. Techniki tkackie opanował pod kierunkiem prof. Ewy Marii Poradowskiej-Werszler, uczestnicząc w dwuletnim seminarium prowadzonym w Galerii Tkackiej na Jatkach we Wrocławiu w latach 1993-1995.

W 2016 roku został przyjęty do Związku Polskich Artystów Plastyków na podstawie twórczości własnej.

- ▶ Przewodniczący Sekcji Tkaniny Artystycznej przy ZPAP OW.
- ▶ Członek Grupy „Wątek” we Wrocławiu
- ▶ Udział w 19 wystawach indywidualnych oraz w 55 wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą - m.in. Francja, USA, Kanada, Urugwaj, Węgry, Słowacja.

Mój świat tkaniny to świat, w którym skupiam się na fakturze, strukturze, kształcie, ale też na koncepcyjnym podejściu do treści przekazywanych, na pewnej reinterpretacji świata mnie otaczającego, ale też na własnych przeżyciach, które dotknęły mnie w ostatnim okresie życia. Fascynuję się możliwościami tkaniny, jej warstwą strukturalną, potencjałem wątku i osnowy. Eksperymentuję z naciągami osnowy, otrzymując nowe możliwości w formowaniu tkaniny. Tkaniny pokazywane na wystawie stanowią przekrój moich poszukiwań nad zrozumieniem otaczających mnie sytuacji, relacji, wydarzeń. Są zaproszeniem dla oglądającego do dyskusji z moim światem, do przemyśleń i refleksji.

Sztuka rodzi się, gdy sekretna wizja artysty zbiega się z manifestacją natury w poszukiwaniu nowych form.

Khalil Gibran

Małgorzata Stanielewicz

Małgorzata Stanielewicz

Absolwentka Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Zajmuje się grafiką warsztatową, modą unikatową, wystawiennictwem, fotografią, scenografią, kostiumem teatralnym. Od kilkunastu lat związana z Domkiem Miedziorytika - galerią sztuki, miejscem rezydencji artystycznych i warsztatów graficznych.

- ▶ 35 wystaw indywidualnych w Polsce, Czechach i w Niemczech.
- ▶ Udział w ponad 300 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.
- ▶ Laureatka kilkunastu nagród i wyróżnień, ostatnie:
- ▶ Prace w zbiorach: Ossolineum Wrocław, POLIN Warszawa, Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej, Muzeum L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, China Printmaking Museum w Shenzen, Chiny, Art Museum Yad Vashem w Jerozolimie, Fondation Renee Carcan w Brukseli, Tel Aviv Museum of Art w Izraelu, Galleri Astley w Szwecji, Muzeum Watykańskie.

„LIRYKA ROZPADU” – linoryty

W dzisiejszej rzeczywistości ciągłych zmian, traumatycznych wydarzeń i katastrof teraźniejszość wydaje się ułudą, czymś bardzo ulotnym. Próba jej poznania skazana jest na porażkę, jest nie do odczytania. Zmiany zachodzą z dnia na dzień. Taka nierzeczywista rzeczywistość. Melancholia przemijania pociąga mnie bardziej niż fajerwerki współczesności. Mój wzrok przyciągają odrapane, zniszczone obiekty, przetrwawione przez czas, organiczne, ciche obszary, miejsca i przedmioty zanurzone w przeszłości. Może jest tak, że w ruinach znajduję większą równowagę. Miasta Południa, które trwają na granicy powolnego zaniku, nie poddane jeszcze reanimacji konserwatorów czy tak jak w ostatnim cyklu „Pejzaż uboczny” - krajobraz poprzemysłowy, który „zjada” naturalny pejzaż, wypełniony strukturami niezbędnymi na chwilę. Transformacja krajobrazu w poprzemysłową entropię, pozostałości po kopalniach odkrywkowych, złomowiska, rozpadająca się infrastruktura.

Marian Waldemar Kuczma

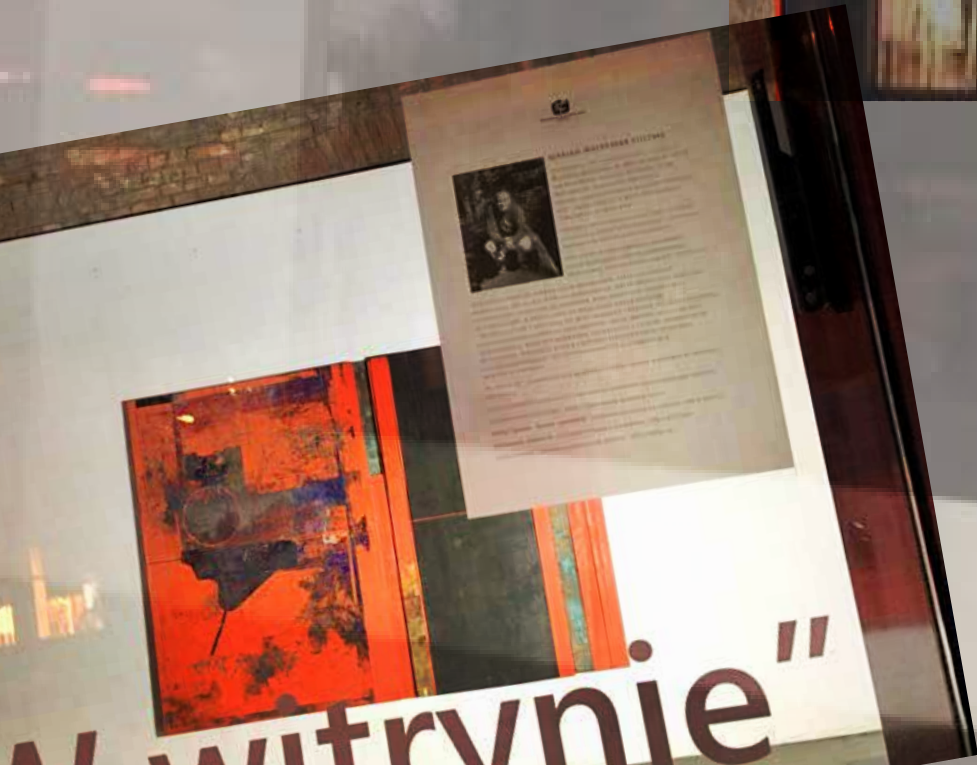
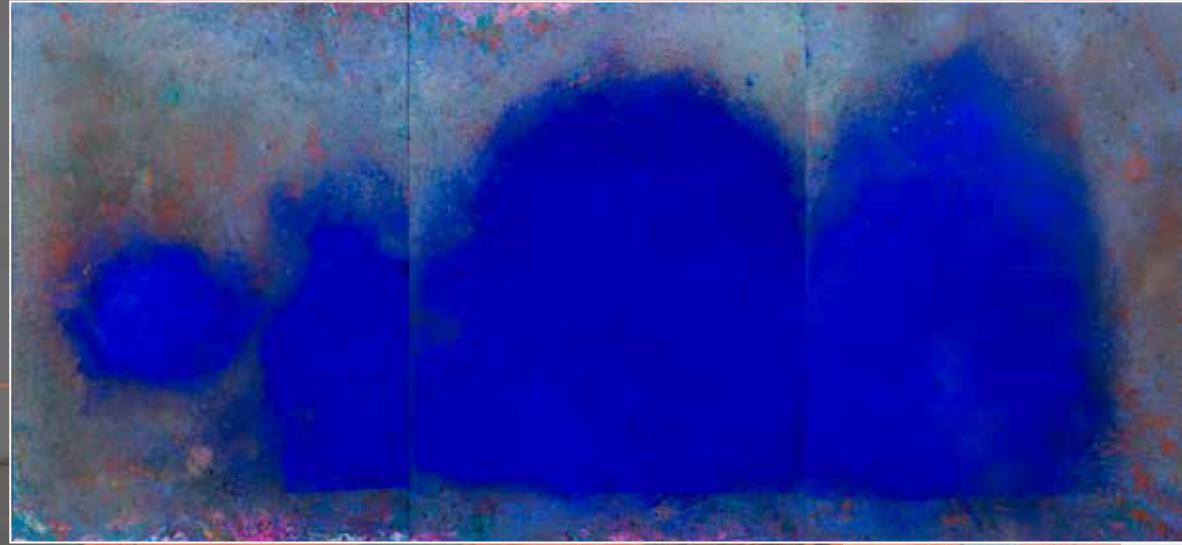
Marian Waldemar Kuczma

Urodzony w 1967 roku w Sanoku. Studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w PWSSP we Wrocławiu, (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta). Dyplom z wyróżnieniem w pracowni Malarstwa prof. Józefa Hałasa i u prof. Mieczysława Zdanowicza w 1993 roku. Pedagog macierzystej uczelni. Jako profesor prowadzi pracownię dyplomującą z malarstwa. Zajmuje się malarstwem i rysunkiem.

Brat udział w kilkudziesięciu wystawach indywidualnych i kilkuset prezentacjach zbiorowych. Laureat wielu nagród i wyróżnień.

Cały proces malarski odbywa się na płaszczyźnie, która jest szalenie wymagająca, ale ma też wiele do zaoferowania. Jest to płaszczyzna magiczna, nieskończona i może stać się nośnikiem wielu wymiarów, również tych metafizycznych. W obliczu owej płaszczyzny płótna analizuję i eksperymentuję z wartością dla mnie najwyższą - kolorem. Wszystkie elementy plastyczne podporządkowuję jego działaniu, sadzę bowiem, że jest on jest najistotniejszy. Kolor jest niezbadany, chimeryczny, a zarazem tajemniczy jak wszechświat. Prowadząc analizę zależności kolorystycznych na obrazie, uświadamiam sobie, że cała ta alchemia koloru jest fascynującą podróżą w nieznane.

W „Witrynie” prezentuję trzy wielkoformatowe obrazy wykonane w technice mieszanej. Są to malarskie kompozycje inspirowane motywem bieszczadzkiego pejzażu. Pejzażu metafizycznego, który ciągle noszę w swoim sercu.

MICHAŁ STASZCZAK

Michał Staszczak

(ur. 1979) – absolwent rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu. Dyplom w 2005 roku w pracowni prof. Leona Podsiadłego, aneks z małej formy rzeźbiarskiej w pracowni prof. Jacka Dworskiego. Od 2006 roku zatrudniony w macierzystej uczelni, gdzie aktualnie prowadzi pracownię odlewnictwa artystycznego. W 2019 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego. W latach 2016 - 2020 kierownik Katedry Technik Rzeźbiarskich w ASP Wrocław. Od 2020 Prorektor ds. Współpracy z Zagranicą i Promocji ASP Wrocław. Założyciel i współorganizator Festiwalu Wysokich Temperatur. Prowadzi warsztaty i pokazy odlewnicze, buduje plenerowe piece do topienia brązu, aluminium oraz żeliwa. Tworzy asamblaże rzeźby, płaskorzeźby instalacje, które odlewa z metalu. W procesie twórczym wykorzystuje również technologię projektowania i druku 3D. Bierze udział w licznych wystawach w kraju i za granicą.

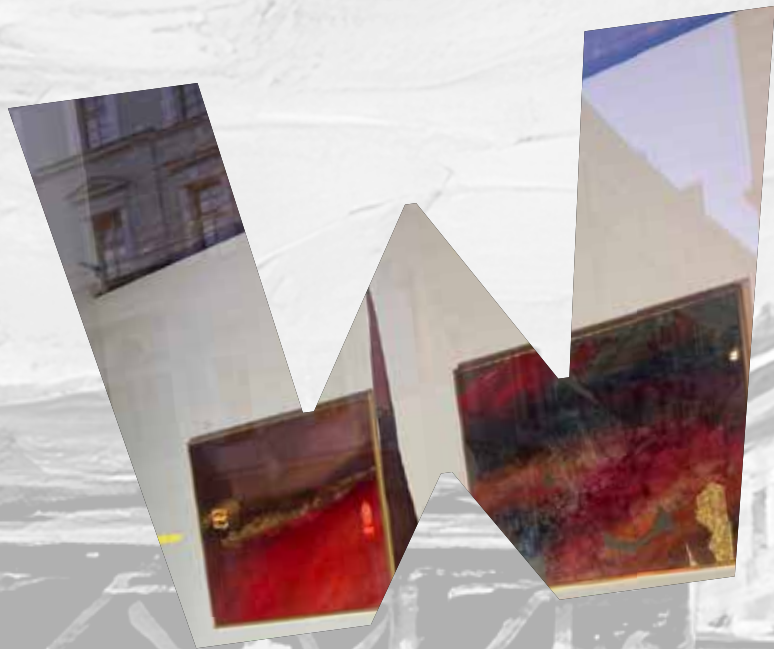
„Pain Forest” - cykl rzeźb.

Ta seria rzeźb jest inspirowana światem przyrody, ale nie ilustruje żadnych istniejących stworzeń. Moje prace to surrealistyczne asamblaże złożone z elementów pochodzących głównie z natury – rogów, nasion, kości, patyków itp. Stworzenia, które powstają w mojej sztuce nie istnieją w rzeczywistości, ale staram się oszukać widza, że jest inaczej. Cykl nosi nazwę „Pain Forest”, ponieważ chcę w ten sposób nawiązać do cierpienia natury spowodowanego przez ludzi i cywilizację.

Metoda asamblażu, którą stosuję, jest o wiele bardziej złożona niż tylko sklepanie rzeczy. Zbieram różne przedmioty i faktury, aby mieć swego rodzaju „bibliotekę”. Następnie wybieram elementy, które mi się podobają, robię formy i wypełniam je woskiem. Otrzymuję elementy, które mogę dowolnie multiplikować, modyfikować i łączyć. Jest to bardzo przyjemny i twórczy etap pracy nad moimi rzeźbami. Ostatnio tworzę również modele swoich prac w programach 3D i drukuję je. Niektóre elementy wykorzystane w serii „Pain Forest” zostały najpierw zeskanowane w 3D (kość kurczaka, rogi, odcisk moich zębów). Okazuje się, że metoda asamblażu działa podobnie w przestrzeni wirtualnej.

REPAIR

Bohdan Jackiewicz

Artysta Bohdan Jackiewicz

Urodził się w Polsce 20 kwietnia 1948 roku. W 1968 roku ukończył Liceum dla Utalentowanej Młodzieży. Dyplom uzyskał na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu w 1977 roku, gdzie ukończył rzeźbę. Po ukończeniu studiów podjął pracę w Akademii Sztuk Pięknych jako asystent profesora. Pełnił tę funkcję do 1989 roku, w tym czasie miał okazję uczestniczyć w wielu ważnych projektach artystycznych w Polsce i innych częściach Europy. Na przykład:

- ▶ Od 1978 do 1980 był odpowiedzialny za konserwację zabytków / rzeźb w Pałacu Marathal w Poczdamie w Niemczech. Za to zadanie otrzymał nagrodę specjalną Ministerstwa Kultury Niemiec.
- ▶ W 1982 roku był odpowiedzialny za renowację zabytkowych rzeźb w Pałacu Bruhl również w Niemczech. Następnie jako wysoko wykwalifikowany artysta wyjechał do Estonii, gdzie był odpowiedzialny za wiele projektów rzeźbiarskich w Downtown Tallinn.
- ▶ W 1989 roku założył własną firmę, która stała się jedną z największych w Polsce i specjalizuje się w renowacji rzeźb oraz wykonywaniu rzeźb na użytek prywatny i publiczny. W 1997 roku założył Letnie Zajęcia Artystyczne w polskich górach. W tym projekcie non-profit wzięło udział ponad 600 osób.
- ▶ Jego prace znajdują się w wielu prywatnych kolekcjach na całym świecie.
- ▶ Od 1977 brał udział w ponad 70 wystawach w Polsce i Europie.

Powyżej znajduje się lista tylko niektórych z wielu publicznych projektów artystycznych zrealizowanych przez artystę Bohdana Jackiewicza.

Agnieszka Jackiewicz

Agnieszka Jackiewicz

Urodzona w 1980 we Wrocławiu. Dyplom uzyskała na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, na wydziale malarstwa w pracowni prof. Piotra Błażejewskiego, oraz w pracowni Projektowania malarstwa w architekturze i urbanistyce prof. Wojciecha Kaniowskiego. Od lat mieszka w Stanach Zjednoczonych. Bierze udział w wystawach i konkursach artystycznych w USA i Europie, a jej prace można znaleźć w wielu prywatnych kolekcjach. Reprezentowana przez galerie w USA.

Sztuka jest we mnie głęboko zakorzeniona, otaczała mnie od dziecka. Tworzę obrazy abstrakcyjne. Mój ulubiony moment to ten, w którym stoję przed białym płótnem i wiem, że za chwilę rozpocznę podróż w nieznaną głębinę swojej duszy. W swoich obrazach zamiennie stosuję farby olejne i akrylowe, często również wykorzystując płatki złota i srebra. Wprowadzenie takich elementów i ich interakcję ze światłem sprawiają, że obraz zaczyna odkrywać nowe przestrzenie, żyć własnym życiem.

Kiedy maluję, czas się zatrzymuje, a rzeczywistość wokół mnie przestaje istnieć, jestem tylko ja i płótno. Każda z moich prac jest wypełniona emocjami, moją historią i jest olbrzymią częścią mnie. W abstrakcji fascynuje mnie to, że daje ona wielką swobodę wyrażania siebie, a także dowolność w interpretacji obrazów. Odbiorca może na swój własny sposób stworzyć głębszą relację niż tylko, co widzi i rozumie na powierzchni, jest to jego osobista droga.

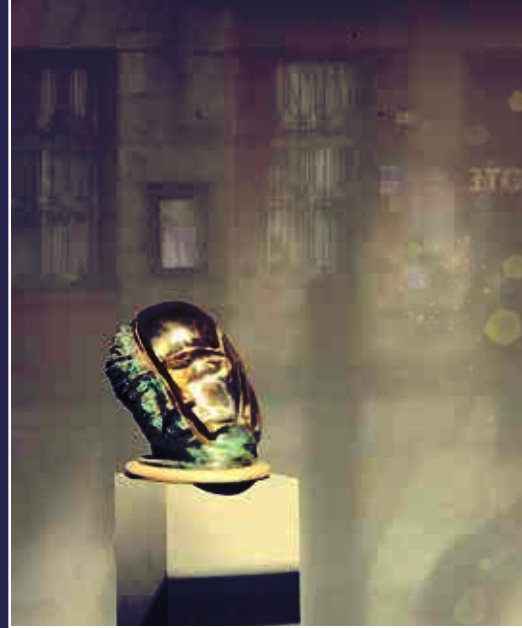
- ▷ 2023 - Annual Juried Exhibition BENDHEIM GALLERY AND GREENWICH ART SOCIETY GALLERY Greenwich, Ct, USA
- ▷ 2023 - Members Juried Exhibit Saltbox & Clubhouse Galleries West Hartford, Ct USA
- ▷ 2022 - „Invitational” group exhibition Karen Anderer Fine Art Gallery, PA, USA
- ▷ 2022 - Big Screen Plaza NYC exhibition „Abstract Entities” Nyc, USA
- ▷ 2022 - Solo Exhibition, Koneser, Warsaw, Poland
- ▷ 2022 - CWA 2022 Annual National Open Juried Exhibition, West Hartford Art League, Ct, USA
- ▷ 2022 - ZPAP exhibition „Po Sztuce” Pałac Hatzfeldów, Wrocław, Poland

Stanisław Wysocki

Stanisław Wysocki

Urodzony w 1949 w Ełku. W latach 1978-80 studiował w poznańskiej PWSSP, później w latach 1981-86 w Hochschule der Kunste w Berlinie Zachodnim, w pracowni prof. J.H. Lonasa.

Dyplom w dziedzinie rzeźby uzyskał na tejże uczelni w 1986 r. Podczas studiów w Berlinie pracował jako praktykant w słynnej odlewni rzeźby „Herman NOACK Bildgieserei”, gdzie poznał wielu rzeźbiarzy o światowej renomie, m.in. Henry Moore’a. Współpraca przy wykonywaniu rzeźb zaowocowała pobytem w 1990 r. w jego pracowni Pery Green pod Londynem. Obecnie artysta mieszka we Wrocławiu. Ma na swoim koncie około 30 wystaw indywidualnych i kilkadziesiąt zbiorowych.

Jego prace prezentowane były m.in. w Niemczech, Włoszech, Danii, Szwecji, Anglii, Turcji i w licznych galeriach w kraju.

„W witrynie”
Cykliczna prezentacja prac członków Okręgu Wrocławskiego ZPAP
RAFIN

„W witrynie”
Cykliczna prezentacja prac członków Okręgu Wrocławskiego ZPAP
RAFIN

Tadeusz Kuranda

Tadeusz Kuranda

Członek ZPAP od 1998 roku, w 2003 r. członek zarządu Okręgu Wrocławskiego ZPAP.

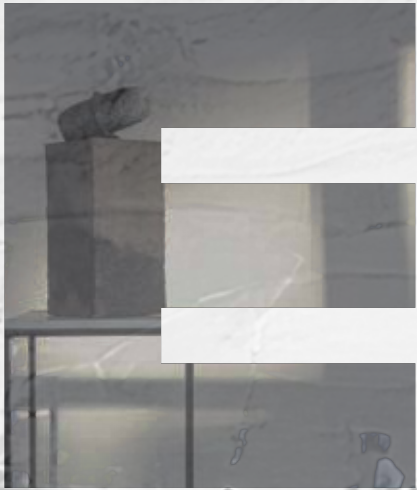
Uprawiane dyscypliny plastyczne: grafika, plakat, rysunek

- ▷ 1976 r. - rysunkowy debiut w kwartalniku „KONFRONTACJE”. Pracownia Eugeniusza Geta Stankiewicza – rysunek, akwaforta, sitodruk, linoryt.
- ▷ 1980 – 1981 r. - drukarz offsetowy, redaktor techniczny, grafik w „Solidarność Dolnośląska”.
- ▷ 1982-89 - redaktor techniczny grafik, szkoleniowiec, drukarz wydawnictw podziemnych Solidarności Walczącej. Rysunki satyryczne dla wielu wydawnictw podziemnych różnych organizacji.
- ▷ 1983 - dekorator, rekwizytor, plastyk w Teatrze Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu.
- ▷ 1984 - „Tumor Witkacego” film Grzegorza Dubowskiego, rekwizytor-dekorator.
- ▷ 1991 - redaktor techniczny grafik w „Dzienniku Dolnośląskim” (pierwszym kolorowym dzienniku, wydawanym techniką offsetową w Polsce). Kurs dot. systemów wydawniczych w firmie Orkla w Norwegii.
- ▷ 1995-2000 - opracowywanie wydawnictw, projektowanie okładek, reklam, katalogów, plakatów, wizerunków przedsiębiorstw, również katalogów wystaw okręgowych Okręgu Wrocławskiego ZPAP i redagowanie „Informatora ZPAP”.
- ▷ 2014-2019 fotografie plenerowe i opracowywanie techniczne katalogów Wrocław Film Commission.
- ▷ Od 2016-2021 - specjalista ds. komunikacji zewnętrznej w galerii twórczej „Domek Miedziorytnika”.
- ▷ Udział w wystawach okręgowych ZPAP.

Marlena Promna

Marlena Promna

Malarka, rysownicza, profesorka ASP, prowadząca II Pracownię Rysunku na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu; autorka ponad dwudziestu wystaw indywidualnych i uczestniczka licznych wystaw zbiorowych w kraju i za granicą; koordynatorka oraz kuratorka międzynarodowych projektów, warsztatów i wystaw. Laureatka nagród m.in.: Wystawa Roku 2020 ZPAP Wrocław za wystawę Ogród naturalny w Muzeum Architektury we Wrocławiu, 2023 odznaka MKIDN Zasłużona dla Kultury Polskiej.

High Line to malarska reminiscencja. To konfrontacja młodzieńczej fascynacji krajobrazem i współczesnej wizji ogrodu urbanistycznego. Główną inspiracją wystawy są żywe dzieła holenderskiego plantatora i projektanta Pieta Oudolfa. Jego koncepcja opiera się na kreowaniu założeń ogrodowych w sposób swobodny i uwzględniający zmienność. Zakłada ona równowartość estetyczną wszystkich roślin niezależnie od pory roku. Jedną z najbardziej popularnych i zrealizowanych z wielkim rozmachem koncepcji projektanta jest High Line w Nowym Jorku. Zielony pasaż jest aktualnie obowiązkowym punktem na mapie turystycznej Manhattanu. Założony jest na dawnej linii kolejowej, unoszącej się dziewięć metrów nad ulicami Chalsea. Żelazny szkielet jest fundamentem unikalnego przedsięwzięcia ekologicznego i witalnym korytarzem nie tylko dla nowojorczyków, ale także dla licznych gatunków organizmów żywych, zamieszkujących tę przestrzeń.

W dwóch seriach malarskich „Kadry” i „Detale” została podjęta próba oddania ogólnego układu przestrzennego i kosmopolitycznego charakteru miejsca. Charakterystyczną cechą prac jest rytm, który jest obecny w parku w aspekcie socjologicznym, biologicznym i architektonicznym. Trzecia seria prezentowanych obrazów pt. „Widoki” to cztery monumentalne dyptyki stanowiące rodzaj archetypicznych wizji – praprejzaży. Zapisane w pamięci górskie plenery są dla autorki źródłem poznania natury oraz, co ważniejsze, jej struktur przestrzennych, kompozycyjnych i kolorystycznych.

Ekspozycji towarzyszy instalacja dźwiękowa, impresja non fiction nagrana w High Line w lutym 2020 roku. Wystawa jest częścią projektu „Ogród naturalny” zrealizowanego w 2020 roku w Muzeum Architektury we Wrocławiu, uznaną za Wystawę Roku 2020 w konkursie ZPAP Wrocław.

„W witi

Cykliczna prezentacja prac członków Okręgu Wrocław

Krzysztof Rozpondek

Krzysztof Rozpondek

Urodzony w 1961 roku. Pracownik Wydziału Ceramiki i Szkła ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu. W 2012 r. otrzymał tytuł profesora sztuk plastycznych. Dwukrotnie powoływany do Rady Programowej Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku w latach 2009 – 2014. Należy do ZPAP. Współzałożyciel interdyscyplinarnej grupy twórczej Ościenia. Autor ponad dwudziestu wystaw indywidualnych i uczestnik dwustu kilkudziesięciu zbiorowych. Organizator akcji wypału obiektów ceramicznych w piecach polowych: węgierskim, raku i trocinowym. Brał udział w wielu międzynarodowych plenerach artystycznych w kraju i za granicą. Stypendysta MKiDN w 2008 r. Odznaczony m. in: Odznaką Zasłużony dla Kultury Polskiej (2011), Odznaką Honorową Złotą Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego (2013), Brązowym Krzyżem Zasługi (2017), Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2019), Medalem Stulecia Odzyskanej Niepodległości (2019) oraz Brązowym Medalem Zasłużonemu Kulturze Gloria Artis (2023).

...ĘDĄC ...OLNYM ...RTYSTĄ

Matowe i połyskliwe, szorstkie i wygładzone, organiczne i geometryczne. To relacje, jakie stały się punktem wyjścia do wyselekcjonowania prac eksponowanych w ramach szeregu indywidualnych prezentacji *W witrynie*. Większość powstała w tym roku i wystawiana jest po raz pierwszy, uzupełnia je wybór wcześniejszych kompozycji, które pozwalają osadzić całość w określonym kontekście i w pełni przedstawić przyjętą przeze mnie postawę artystyczną. Kolekcja składa się z przykładów reprezentujących cykle zatytułowane: „Roll & Scroll”, „C”, „Balast”, „Krokwie, Parzyste/Nieparzyste” oraz innych poszukiwań. Wszystkie eksponaty są w zasadzie formami abstrakcyjnymi, ale noszą cechy wytworów natury lub produktów cywilizacji o niejednoznacznym przeznaczeniu i funkcji (ostateczną interpretację pozostawiam odbiorcom). Bazą i w pewnym sensie inspiracją do ich wykonania był charakter różnorodnych mas ceramicznych wykorzystanych do realizacji. Łączenie z innymi materiałami lub adoptowanymi elementami ma wzmacniać oddziaływanie obiektów, ale jest tylko dodatkiem do fundamentu w postaci ceramicznych korpusów. Wyzwanie stanowiło harmonijne i logiczne skoordynowanie lapidarnych w kształcie brył i urozmaiconej struktury ich powierzchni, wynikające z doboru surowców, autorskiego sposobu kształtowania i metod wypału, wykorzystujących nie tylko wysokie zakresy temperatury, ale zazwyczaj bezpośredni kontakt czerepu z żywym płomieniem w piecach o rozmaitych konstrukcjach.

Tytuł przedsięwzięcia wiąże się bezpośrednio z miejscem, w jakim zostało zorganizowane. Nie jest dla mnie obojętne, że chodzi o przestrzeń, w której miałem okazję debiutować w 1987 roku. Znajduję tu w istocie wszystko, co niezbędne do aranżacji wystawy, brakuje jedynie ...

Marta Momot

Marta Momot

Absolwentka Liceum Plastycznego im. Jana Cybisa w Opolu oraz Wydziału Sztuki Uniwersytetu Opolskiego. Malarstwem interesuje się od dziecięcych lat. Kilka lat temu pasję tę przekształciła w zawód.

Z zainteresowaniem maluje swoje wyobrażenia i przemyślenia na temat ludzkiego ciała i uczuć. Obserwuje światło na skórze, kolory, odbicia i refleksy. Swoje prace wystawiała w galeriach i licznych miejscach na Opolszczyźnie, Dolnym Śląsku, Śląsku i w Warszawie. Część swojej twórczości poświęciła portretom malowanym na zamówienia.

Zapraszam do obejrzenia moich obrazów, które powstały na przestrzeni kilku lat. Obrazy pogrupowałam tematycznie, aby bardziej zbliżyć odbiorcę do przedstawianych emocji. Na wystawie można zaobserwować popularny odbiór bogactwa: *Bitcoin*, *Euforia*, *Złap mnie jeśli potrafisz*. Duch sportowca, którego cechuje walka, wytrwałość i miłość przedstawione w *Winner*, *Powtórzenie* oraz *Miłość*. Istotnym elementem części obrazów jest nostalgia i melancholia ujęta w sennych odbiciach i krajobrazach ponurej deszczowej aury. *Żniwa* oraz *Upał*, to odbicia gorącego kobiecego temperamentu, a *Złość* oraz *Siewca* to uchwycenie uczuć towarzyszących konkretnym wydarzeniom, które mnie spotkały.

Wystawa jest niewątpliwie hiperbolą emocjonalną, którą często odzwierciedlam w kolorach zamykając w formie.

„W witrynie”

Cykliczna prezentacja prac członków Okręgu Wrocławskiego ZPAP

RAFIN

Janusz Motylski

Janusz Motylski

Pochodzi ze Stanisłowa, urodzony w Jeleniej Górze, mieszka i tworzy w Karpaczu. Absolwent PLSP we Wrocławiu - uczeń Krzesławy Maliszewskiej, Jerzego Rosołowicza, Zbigniewa Paluszaka.

Absolwent Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach Filia w Cieszynie, dyplom z malarstwa w pracowni Alfreda Biedrawy - 1989 r.

Członek ZPAP.

Współzałożyciel Śląskiej grupy „Sześć”; uczestnik „Działań Twórczych - KOR-KONTOI”.

Współzałożyciel i członek zarządu Stowarzyszenia Artystów Karkonoszy i Gór Izerskich „NOWY MŁYN” - Kolonia artystyczna, w Szklarskiej Porębie (do 2019 r.). Członek Śląskiej Grupy Twórczej „ADRA-art”.

Zakres zainteresowań twórczych: rysunek, malarstwo, grafika warsztatowa, grafika użytkowa, tkanina unikatowa, rzeźba, fotografika.

ZAWIROWANIA

Kompozycje przedstawiane „W witrynie” odnoszą się do dwóch aspektów tematycznych, są nimi: człowiek i przyroda. Człowiek jako istota zmagająca się z otaczającą go rzeczywistością i przyrodą, będąca świadkiem ludzkiej walki. Obrazy stanowią rodzaj rozliczenia z okresu twórczości, w którym polem artystycznych poszukiwań i eksperymentów były światło i kolor. Gdy do tego doda się aspekt zmienności, którego symbolem jest kobieta - spokojnie można mówić o „zawirowaniach”

W witrynie"
Cykliczna prezentacja prac członków
RAFIN

FE

Barbara Jankowska John

Barbara Jankowska John.

Artysta plastyk, absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych, Wydział Ceramiki i Szkła, aneks z malarstwa w pracowni prof. A. Dymitrowicza. Dyplom z wyróżnieniem, uwzględniony w katalogu najlepszych dyplomów świata „Worldwide Graduation Artworks” - Young ICO, Japan. Brała udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych, w Polsce oraz zagranicą.

Poprzez sztukę komunikuję się z otaczającym mnie światem, wyrażam moje emocje, a także staram się skupić uwagę na istotnych kwestiach, aby uwrażliwić odbiorcę na alternatywną rzeczywistość. Nasz świat jest nasycony napięciem, grozą wojny, śmierci, lęku i bólu, a rzeczywistość, którą przeżywamy jest nieustannie dynamiczna i zmienna. Moje dzieła stanowią osobistą reakcję na obecny stan rzeczy. w duchu twórczości, zainspirowana słowami Herberta, moja prezentacja nosi tytuł: „I nie wybaczasz w imieniu tych, którzy zginęli o światle”. Obraz *Rzeka krwi* pełni rolę tła dla ludzkich *Opakowań*, stanowiących swoistą mitologię życiowej drogi każdego z nas. *Drogi do domu* są dosłownym przeniesieniem przymierzanych przeze mnie dróg w moim rodzinnym mieście. Ceramiczne *Roztrzaskane domy* symbolizują ulotność naszego bytu i są przypomnieniem o nietrwałości życia.

Wszyscy dzielimy wspólną cechę - cierpienie. Poszukiwanie sensu życia i jego celu staje się naturalną reakcją na doświadczane cierpienie. Czy istnieje powołanie ludzkie, czy też cierpienie jest nieodłącznym losem, próbą i ceną za bycie człowiekiem? Czy musimy zaakceptować nieuchronność istnienia zła i okrucieństwa, nie widząc siły, która mogłaby je zatrzymać? Te pytania towarzyszą mojej twórczości, ukazując trwałe i wieczne zjawisko ludzkiego doświadczania.

Maciej Albrzykowski

Maciej Albrzykowski

Urodziłem się latem 1960 roku w Zakopanem i to miejsce, przyroda, kultura, ludzie zainicjowały we mnie swoisty sposób postrzegania rzeczywistości.

Uczęszczałem do „Liceum Kenara” w Zakopanem, a następnie studiowałem w PWSSP (obecnie ASP) w „rewolucyjnym” wówczas Wrocławiu. Dyplom zrealizowałem w pracowni doc. Feliksa Kociankowskiego.

Podjąłem pracę na PWSSP w Pracowni Rysunku Katedry Rzeźby. Obecnie prowadzę dyplomującą pracownię Rzeźby oraz przedmiot Intermedia. Komfort słonecznej aury (czyt. brak permanentnych opadów deszczu) walczy wciąż z potrzebą widoku skał, odkąd tymczasowo zatrzymałem się w mieście Wrocław.

Budowanie, kształtowanie, wyodrębnianie, organizowanie nieużytecznych zdarzeń w przestrzeni, ogólnie zwane rzeźbą, jest główną domeną mojej działalności. W obszarze moich zainteresowań znajduje się również rysunek, film, fotografia, dźwięk. Dobieram techniki i materiały adekwatnie do konkretnego projektu. Co ponoć oznacza, że jestem artystą postmedialnym.

Sytuacja, która zaistniała w tym oto miejscu jest ściśle z nim związana. Witryna „Awangardy” od zawsze stawiała dla mnie wyzwania do dedykowania JEJ konkretnych prac. Jest to z dużym prawdopodobieństwem ostatnia możliwość zaimplementowania sztuki w tej lokalizacji/ kontekście.

Więc. Pożegnanie, może też. Jednocześnie jakaś refleksja (taka na teraz) obejmująca klamrą osobiste doświadczanie sztuki.

Instalacja - environment technicznie zestawiona jest z rzeźb i rysunków. Użyte prace są składową opowieści zatytułowanej „Pasożyt wobec prawdy”.

Maciej Albrzykowski

Maciej Albrzykowski (ur. 1950) jest artystą, który w swojej twórczości łączy sztukę z nauką i technologią. Jego prace często dotyczą przestrzeni i czasu, a także ludzkiego ciała i jego funkcjonowania. W tym projekcie Albrzykowski wykorzystuje światło i dźwięk, aby stworzyć dynamiczną i interaktywną instalację. Dzięki temu widz może doświadczyć nowego sposobu postrzegania przestrzeni i czasu. Instalacja składa się z wielu elementów, które w sposób cykliczny zmieniają się i ewoluują. Dzięki temu widz może doświadczyć nowego sposobu postrzegania przestrzeni i czasu. Instalacja składa się z wielu elementów, które w sposób cykliczny zmieniają się i ewoluują. Dzięki temu widz może doświadczyć nowego sposobu postrzegania przestrzeni i czasu.

W witrynie

Cykliczna prezentacja
RAFIN
MONUMENTUM

Organizator wystawy
Okręg Wrocławski ZPAP

Wydawca katalogu
Okręg Wrocławski ZPAP,
Prezes Kazimierz Pawlak

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

Projekt graficzny/DTP
Wojciech Kowalski

Korekta
Natalia Karnecka – Michalak

Projekt katalogu zamknięto 26.06.2024 r.

Autorzy zdjęć

Amadeusz Albrzykowski, Ewa Budnik, Kosma Jackiewicz, Barbara Jankowska-John, Kinga John, Eugeniusz Józefowski, Wojciech Kowalski, Waldemar Kuczma, Katarzyna Kulpa, Tadeusz Kuranda, Agnieszka Marczak, Jan Mikołajek, Marta Momot, Janusz Motylski, Kazimierz Pawlak, Marlena Promna, Krzysztof Rozpondek, Małgorzata Stanielewicz, Marek Stanielewicz, Michał Staszczak, Robert Wieczorek, Anna Zyskowska

ISBN: 978-83-60527-20-7

Druk
Druk: Print Group Sp. z o.o., Szczecin

Wrocław 2024

Zarząd Okręgu Wrocławskiego ZPAP składa podziękowanie dla prezesa spółki Rafin Development Pana Pawła Rojka i kolegi Kosmy Jackiewicza za pomoc przy realizacji projektu artystycznego „W witrynie”.

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
WROCLAW